Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26059
Copyright: Admont, Benediktinerstift

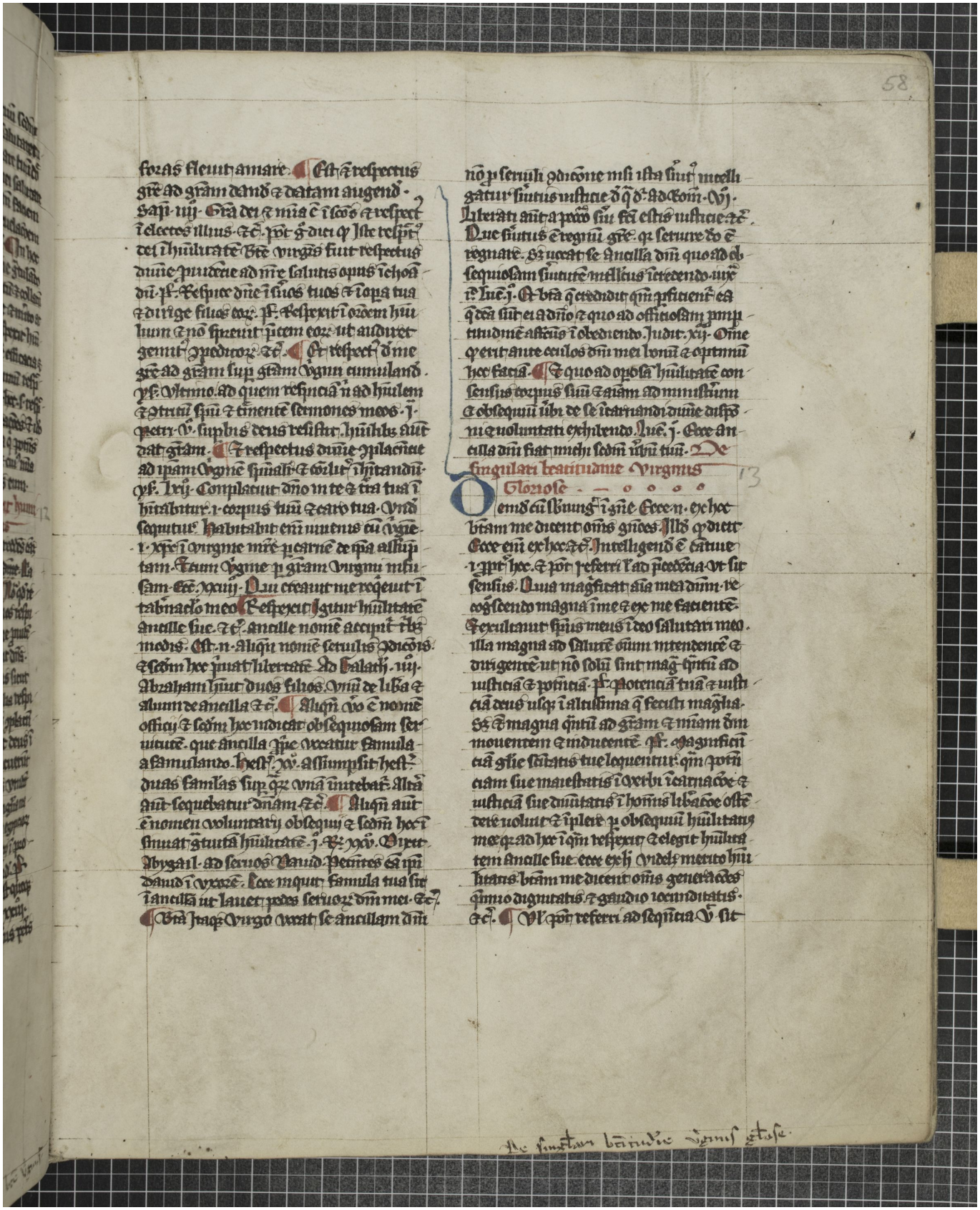

foeas fleuit amare. ¶ Et respectus
gre ad gram dend & datam augend.
sapi. iij. Gra dei & mis e i eos & respect
i electos illus. &c. Vel g dici q iste respi
cit i humilitate. Bte virgis fuit respectus
dnie pnudcie ad me e salutis opus i ihesu
dn. ps. Respice dne i filios tuos & i opa tua
& dirige filios eor. ps. Respexit i oratem hu
milium & no spreuit precem eor. ut audiret
gemitu vinctoru. &c. ¶ Et respect d me
gre ad gram sup gram virgin cumulando
ys. Vltimo. ad quem respicia n ad humilem
& tritu spu & timente sermones meos. i
petri. v. superbis deus resistit. humilibus aut
dat gram. ¶ Et respectus dnie placentie
ad ipam virgine spualis & coluit i instanti
ys. lxij. Complacuit dno in te & terra tua i
hitabitur. i. corpus tuu & ciuitas tua. Vnde
sequitur. Habitabit eni mutus cu virgine
i. xpe i virgine mre pcipue de qua assum
tam. & tam virgine p gram virginitatis
sam. Ecce. xxxij. Qui creauit me requeuit i
tabnaclo meo. ¶ Respexit igitur humilitate
ancille sue. &c. Ancille nomen accipit ifiis
modis. Est n. Aliqn nomen seruitutis ordinis
& secdm hec pnat liberate. Ad Galath. iiij.
Abraham habuit duos filios vnu de liba &
alium de ancilla &c. ¶ Aliqn ao e nomen
officij & secdm hec indicat obsequiosam ser
uitute. que ancilla ipe vocatur famula
a famulando. hest. xv. Assumpsit hest
duas famlas sup qz vna iuuebat. Alia
aut sequebatur dnam &c. ¶ Aliqn aut
e nomen voluntarij obsequij & secdm hec
sumitur. iuxta humilitate. i. Reg. xv. Vnde
Abygail. ad seruos David. Pernites est ipi
dauid i vxore. Ecce inquit famula tua sit
i ancilla ut lauet pedes seruoz dni mei. &c.
¶ Qra Inqz virgo vocat se ancillam dni
no p seruili ordine nisi ita sunt intelli
gatur sicutus iustitie d q d. ad Rom. vj.
Liberati aut a pccto sui fti estis iustitie. &c.
Que sicutus & regnu gre. qz seruire do & e
regnare. Et vocat se ancilla dni quo ad ob
sequiosam sinceritate mellifluus interpretando. iuxta
i. Luc. j. Et bta q credidit qm ppficient ei
q dcta sunt ei a dno & quo ad officiosam pmp
titudinem affectus i obediendo. Judit. xij. Ome
q erit ante oculos dni mei bonu & optimu
hec facia. ¶ Et quo ad opsa humilitate con
sensus corpus suu & tam ad ministrium
& obsequiu ubi de se ordinandi dnie dispo
ni & voluntati exhibendo. Luc. j. Ecce an
cilla dni fiat mihi secdm vbu tuu. De
singulari beatitudine virginis
Glorose. — o o o o o
Oemd eu ibunt i gne. Ecce n. ex hoc
btam me dicent omes gnes. Illd q dicit
Ecce eni ex hoc. &c. Intelligend e catue
i. ipt hec. & pot referri l ad pcedcia vt sit
sensus. Quia magnificat ia mea dnm. re
cognoscendo magna i me & ex me facientem.
Exultauit spus meus i deo salutari meo.
illa magna ad salute omnium intendente &
diligente ut no solu sint mag. tntu ad
iustitia & potentia. ps. Potencia tua & iusti
cia deus usq; i altissima q fecisti magnalia
& magna tntu ad gram & miam dm
mouentem & inducente. ps. Magnificen
cia glie salutis tue loquentur. qm potentiam
sue maiestatis i verbi incarnacoe &
iustitia sue diuitatis i hominis liberacoe osten
dere voluit & ipleuit p obsequiu humilitatis
me. qz ad hec iqm respexit & elegit humilita
tem ancille sue. Ecce ex hoc indeb meritis hu
manis btam me dicent omes generacoes
qmo dignitatis & gaudio iocunditatis.
&c. ¶ Vel pot referri ad sequentia vt sit